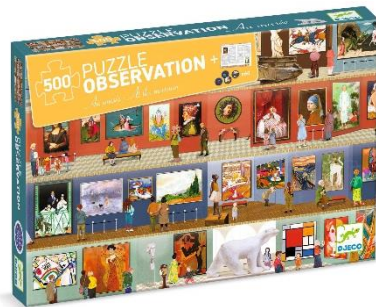

DJ07415 Observation puzzles - At the Museum - 500 pcs / Izpētes puzzle + buklets - Muzejā (500 gab.) / Dèlionè + brošiūra - Muzejuje (500 detalių) / Pusle + brošūūr - Muuseumis (500 tk.) / Наблюдательные головоломки - В музее — 500 шт

EN: “Every child is an artist. The problem is how to remain an artist once we grow up.” Pablo Picasso

LV: “Ikvienā bērņā ir mākslinieks. Grūtākais ir turpināt būt par mākslinieku, kad izaugam.” — Pablo Pikaso

LT: „Kiekvienas vaikas yra menininkas. Sunkiausia — išlikti menininku, kai užaugsime.“ — Pablo Picasso

EE: „Iga laps on kunstnik. Probleem on selles, kuidas jääda kunstnikuks, kui suureks kasvame.“ — Pablo Picasso

RU: «Каждый ребенок — художник. Трудность в том, чтобы остаться художником, выйдя из детского возраста». Пабло Пикассо

EN: Let's take a walk through 40 masterpieces from art history illustrated by Alicia Baladan and described by Marie Simon.

LV: Dosimies pastaigā cauri 40 mākslas vēstures meistardarbiem, kurus ilustrējusi Alīsiņa Baladana un aprakstījusi Marī Simona.

LT: Leiskimės į kelionę po 40 meno istorijos šedevrų, iliustruotų Alicia Baladan ir aprašytų Marie Simon.

EE: Teeme rännaku läbi 40 kunstiajaloo meistriteose, mida on illustreerinud Alicia Baladan ja kirjeldanud Marie Simon.

RU: Совершим прогулку по воображаемому музею для знакомства с 40 шедевра-ми изобразительного искусства благодаря иллюстрациям Алисии Баладан и описаниям Мари Симон.

EN: Observation challenge. Contents: 60 tokens

Assemble the puzzle and place it in front of you. Shuffle the tokens face down and place them next to the puzzle.

Turn over one token: it shows an element to find in the illustration.

Observe the puzzle and, once you have found the element, place the token on the matching image. If you make a mistake, remove the token and place it face down again.

The game ends when all tokens have been correctly placed on the puzzle.

LV: Izpētes spēle, izmantojot komplektā iekļautos 60 žetonus.

Salieciet puzzle un novietojiet to sev priekšā. Sajauciet žetonus ar attēliem uz leju un novietojiet tos blakus.

Apgrieziet vienu no žetoniem: uz tā būs attēlots kāds elements, kas atrodams ilustrācijās. Rūpīgi apskatiet puzzle un, kad atrodat elementu, novietojiet žetonu uz atbilstošā attēla. Ja kļūdāties, noņemiet žetonu un atkal novietojiet to ar attēlu uz leju.

Spēle beidzas, kad visi žetoni ir pareizi novietoti uz puzzle.

LT: Tyrinėjimo žaidimas su 60 rinkinyje esančių žetonų.

Sudėkite dėlionę ir pasidėkite ją priešais save. Sumaišykite žetonus paveikslėliais žemyn ir padėkite juos šalia.

Apverskite vieną žetoną: ant jo pavaizduotas elementas, kurį reikia surasti iliustracijose.

Atidžiai apžiūrėkite dėlionę ir, radę elementą, padėkite žetoną ant atitinkamo paveikslėlio.

Jei suklystate, nuimkite žetoną ir vėl padėkite jį paveikslėliu žemyn.

Žaidimas baigiasi, kai visi žetonai teisingai sudedami ant dėlionės.

EE: Avastusmäng komplekti kuuluvate 60 žetooniga.

Pange pusle kokku ja asetage see enda ette. Segage žetoonid pildiga allapoole ja asetage need pusle kõrvale. Pöörake ümber üks žetoon: sellel on kujutatud element, mis tuleb illustatsioonidelt üles leida.

Vaadake puslet hoolikalt ja kui leiate elemendi, asetage žetoon vastava pildi peale. Kui eksite, eemaldage žetoon ja asetage see uuesti pildiga allapoole.

Mäng lõpeb siis, kui kõik žetoonid on õigesti puslele paigutatud.

RU: Задания на наблюдательность. Игровой комплект: 60 жетонов.

Соберите пазл и расположите его перед собой. Перемешайте жетоны лицевой стороной вниз и положите их рядом с пазлом. Переверните один жетон: на нем изображен элемент, который нужно найти на иллюстрации.

Внимательно рассмотрите пазл и, обнаружив искомый элемент, положите жетон на соответствующее изображение.

В случае ошибки уберите жетон и снова положите его рядом с пазлом лицевой стороной вниз.

Игра считается завершенной, когда все жетоны правильно размещены на пазле.

Ancient Egypt/Middle Kingdom - **Senā Ēģipte / Vidējā valsts** - **Senovės Egiptas / Vidurinė karalystė** - **Vana-Egiptus / Keskmine riik** - Древний Египет/Среднее царство

1. EN: Blue Hippopotamus of Thebes,

1875-1680 BC, Louvre Museum, Paris

The Egyptians were the first artists of antiquity. This little hippopotamus was modelled in blue Egyptian faience 4,000 years ago. Lotus leaves are drawn on its body, as if it were bathing in the Nile.

LV: Zilais Tēbu nīlzirgs,

1875.–1680. g. p.m.ē., Luvras muzejs, Parīze

Ēģiptieši bija pirmie Senās pasaules mākslinieki. Šis nelielais nīlzirgs tika veidots no zilās ēģiptiešu fajansa masas pirms 4000 gadiem. Uz tā ķermeņa attēlotas lotosa lapas, it kā tas peldētos Nīlā.

LT: Mėlynasis Tėbų begemotas,

1875–1680 m. pr. Kr., Luvro muziejus, Paryžius

Egiptiečiai buvo pirmieji Senovės pasaulio menininkai. Šis nedidelis begemotas buvo nulipdytas iš mėlyno egiptietiško fajanso prieš 4000 metų. Ant jo kūno pavaizduoti lotoso lapai, tarsi jis maudytųsi Nile.

EE: Teeba sinine jōehobu,

1875–1680 eKr, Louvre'i muuseum, Pariis

Egiptlased olid antiikaja esimesed kunstnikud. See väike jōehobu vormiti sinisest Egiptuse fajansist 4000 aastat tagasi. Selle kehale on kujutatud lootoselehti, justkui supleks ta Niiluses.

RU: «Голубой гиппопотам из Фив»,

1875—1680 гг. до н. э., музей Лувр, Париж

Египтяне были первыми художниками древности. Этот маленький бегемот был вылеплен из голубого фаянса 4000 лет назад. На его теле нарисованы листья лотоса, указывающие на его место обитания—реку Нил.

Greek Antiquity/Minoan civilisation - **Senā Grieķija / Mīnoju civilizācija** - **Senovės Graikija / Mino civilizacija** - **Vana-Kreeka / Minose tsivilisatsioon** - Греческая античность/Минойская цивилизация

2. EN: Fresco of Ladies in Blue,

circa 1500 BC, Heraklion Museum, Crete

In ancient Greece, walls were painted to decorate houses. These three ladies from the palace of King Minos are like triplets. Elegant, their hair is wavy and their hairstyles are adorned with jewels. They are graceful with their hands

raised. Perhaps they're dancing for a party?

LV: Freska “Dāmas zilajā”,

ap 1500. g. p.m.ē., Heraklionas muzejs, Krēta

Senajā Grieķijā māju rotāšanai sienas tika apgleznotas. Šīs trīs dāmas no valdnieka Minosa pils ir kā trīnītes. Elegantas, ar viļņainiem matiem un dārglietām rotātām frizūrām. Viņas izskatās graciozas ar paceltajām rokām. Varbūt viņas dejo svētkos?

LT: Freska „Damos mėlynais drabužiais“,

apie 1500 m. pr. Kr., Herakliono muziejus, Kreta

Senovės Graikijoje namų puošybai sienos buvo tapomos. Šios trys damos iš karaliaus Mino rūmų atrodo tarsi trynukės. Elegantiškos, banguotais plaukais ir brangakmeniais puoštomis šukuosenomis. Jos grakščiai laiko pakeltas rankas. Galbūt jos šoka šventėje?

EE: Fresko „Sinistes rõivastes daamid“,

umbes 1500 eKr, Heraklioni muuseum, Kreeta

Vana-Kreekas maaliti maju kaunistamiseks seinu. Need kolm daami kuningas Minose paleest on nagu kolmikud. Elegantsed, laineliste juuste ja juveelidega ehitud soengutega. Nad mõjuvad graatsilistena, käed üles tõstetud. Võib-olla tantsivad nad peol?

RU: Фреска «Дамы в голубом»,

около 1500 г. до н. э., Музей Ираклиона, Крит

В Древней Греции стены домов украшались росписями. Эти три дамы из дворца царя Миноса кажутся тройняшками. Они элегантны, у них волнистые волосы, а в их причёсках вплетены украшения. Они изображены с поднятыми руками и очень грациозны. Возможно, эти дамы исполняют танец на празднике?

3. EN: Scene of a Bird Hunt in the Marshes,

circa 1350 BC, British Museum, London

The Egyptians drew their lives on the walls of tombs so that the dead could continue their activities in the afterlife; here, Nebamon is hunting on a pirogue. They followed strict rules for drawing so that everything could be identified. Animals were

always painted in profile, flowers from the front and, for humans, the points of view were mixed: the torso and shoulders were seen from the front, the arms, legs and face from the side, but with the whole eye.

LV: “Putnu medību aina purvos”,

ap 1350. g. p.m.ē., Britu muzejs, Londona

Ēģiptieši attēloja savu dzīvi uz kapenēs esošajām sienām, lai mirušie varētu turpināt savas nodarbes pēcnāves dzīvē; šeit Nebamons medī no pirogas. Viņi ievēroja stingrus zīmēšanas noteikumus, lai viss būtu viegli atpazīstams. Dzīvnieki vienmēr tika attēloti profilā, ziedi — no priekšpusēs, bet cilvēku attēlojumos tika apvienoti dažādi skatpunkti: torss un pleci redzami no priekšpusēs, rokas, kājas un seja — no sāniem, taču acs attēlota pilnībā.

LT: „Paukščių medžioklės scena pelkėse“,

apie 1350 m. pr. Kr., Britų muziejus, Londonas

Egiptiečiai aizdāvo savu gyvenimą ant kapaviečių sienų, kad mirusieji galėtų tęsti savo veiklą pomirtiniame gyvenime; čia Nebamonas medžioja iš pirogos. Jie laikėsi griežtų piešimo taisyklių, kad viską būtų galima lengvai atpažinti. Gyvūnai visada buvo vaizduojami profiliu, gėlės — iš priekio, o žmonių atvaizduose buvo derinami skirtingi rakursai: torsas ir pečiai matomi iš priekio, rankos, kojos ir veidas — iš šono, tačiau akis pavaizduota visa

EE: „Linnujahi stseen soodes“,

umbes 1350 eKr, Briti Muuseum, London

Egiptlased kujutasid oma elu hauakambrite seintel, et surnud saaksid jätkata oma tegevusi teispooluses; siin peab Nebamon piroogist jahti. Nad järgisid rangeid joonistusreegleid, et kõik oleks selgelt äratuntav. Loomi kujutati alati profiilis, lilli eestvaates ning inimeste puhul ühendati erinevad vaatepunktid: ülakeha ja õlad olid kujutatud eestvaates, käed, jalad ja nägu külgsuunas, kuid silm oli näidatud täielikult.

RU: Сцена охоты на птиц на болоте,

ок. 1350 г. до н. э., Британский музей, Лондон

Египтяне изображали свою жизнь на стенах гробниц, чтобы умершие могли продолжать свои занятия в загробном мире: так, здесь Небамон охотится на пироге. Египтяне рисовали, следуя строгим правилам и таким образом, чтобы изображенное было узнаваемым. Животные всегда представлялись в профиль, цветы — анфас, а для людей использовались смешанные ракурсы: торс и плечи были видны анфас, руки, ноги и лицо — в профиль, но глаз на лице был нарисован полностью.

4. EN: Tutankhamun's Sarcophagus,

circa 1327 BC, Egyptian Museum in Cairo

Egyptian sarcophagi fitted together like Russian dolls. The smallest contained the mummy, its body wrapped in strips of cloth. Tutankhamun's sarcophagus is made of solid gold and the Pharaoh wears his emblematic headdress: the striped Nemes with a cobra in the middle.

LV: Tutanhamaņa sarkofāgs,

ap 1327. g. p.m.ē., Ēģiptes muzejs Kairā

Ēģiptiešu sarkofāgi ietilpa cits citā kā krievu matroškas. Mazākajā atradās mūmija, kuras ķermenis bija ietīts auduma sloksnēs. Tutanhamaņa sarkofāgs ir izgatavots no masīva zelta, un faraons valkā savu raksturīgo galvassegu — svītraino nemesu ar kobru vidū.

LT: Tutanchamono sarkofagas,

apie 1327 m. pr. Kr., Egipto muziejus Kaire

Egiptietiški sarkofagai buvo sudedami vienas į kitą tarsi rusiškos matrioškos. Mažiausiajame buvo mumija, kurios kūnas buvo apvyniotas audinio juostomis. Tutanchamono sarkofagas pagamintas iš gryno aukso, o faraonas dėvi savo simbolinį galvos apdangalą — dryžuotąjį nemesą su centre esančia kobra.

EE: Tutanhmoni sarkofaag,

umbes 1327 eKr, Egiptuse Muuseum Kairos

Egiptuse sarkofaagid sobitusid üksteise sisse nagu vene matroškad. Kõige väiksemas asus muumia, mille keha oli mähitud riideribadesse. Tutanhmoni sarkofaag on valmistatud täiskullast ning vaarao kannab oma iseloomulikku peahet — triibulist nemest, mille keskel on kobra.

RU: Саркофаг Тутанхамона,

ок. 1327 года до н. э., Каирский музей

Египетские саркофаги вставлялись друг в друга, как русские матрешки. В самом маленьком хранилась мумия — бальзамированное тело, обернутое полосками ткани. Саркофаг Тутанхамона изготовлен из чистого золота, а на фараоне был немес — легендарный головной убор с полосками и коброй посередине.

Greek Antiquity/Early Greek Classicism - Senā Grieķija / Agrīnais grieķu klasicisms - Senovēs Graikija / Ankstyvasis graikų klasicizmas - Vana-Kreeka / Varane kreeka klassitsism - Греческая античность/Период ранней классики

5. EN: Fragment of the Parthenon Frieze,

circa 440 BC, British Museum, London

The Greeks were great sculptors, Phidias being the most renowned. He designed a 160-metre-long frieze for the Parthenon temple in Athens. He used the bas-relief technique, carving the figures into the marble block without completely detaching them. On this fragment, men, women and a young boy parade in honour of the goddess Athena; the sculpture is so exceptional that they appear to be moving.

LV: Partenona frīzes fragments,

ap 440. g. p.m.ē., Britu muzejs, Londona

Grieķi bija izcili tēlnieki, un slavenākais no tiem bija Feidijs. Viņš izveidoja 160 metrus garu frīzi Partenona templim Atēnās. Viņš izmantoja bareljefa tehniku, izgrebjot figūras marmora blokā, tās pilnībā neatdalot no pamatnes. Šajā fragmentā vīrieši, sievietes un jauns zēns dodas procesijā par godu dievietei Atēnai; skulptūra ir tik izcila, ka šķiet, it kā figūras kustētos.

LT: Partenono frizo fragmentas,

apie 440 m. pr. Kr., Britų muziejus, Londonas

Graikai buvo puikūs skulptoriai, o garsiausias iš jų buvo Fidijas. Jis sukūrė 160 metrų ilgio frizą Partenono šventyklai Atėnuose. Jis naudojo bareljefo techniką — figūras iškalė marmuro bloke jų visiškai neatskirdamas nuo pagrindo. Šiame fragmente vyrai, moterys ir jaunas berniukas žygiuoja deivės Atėnės garbei; skulptūra tokia išskirtinė, kad atrodo, jog figūros juda.

EE: Parthenoni friisi fragment,

umbes 440 eKr, Briti Muuseum, London

Kreeklased olid suurepäraseid skulptorid ning kuulsaim neist oli Pheidias. Ta kavandas Ateena Parthenoni templile 160 meetri pikkuse friisi. Ta kasutas bareljeefi tehnikat, raiudes figuurid marmoris sisse neid täielikult taustast eraldamata. Sellel fragmendil liiguvad mehed, naised ja noor poiss rongkäigus jumalanna Athena auks; skulptuur on nii erakordne, et figuurid näivad liikuvat.

RU: Фрагмент фриза Панафинейских игр,

ок. 440 г. до н. э., Британский музей, Лондон

Греция славилась талантливыми скульпторами, а самым известным из них был Фидий. Для храма Парфенона в Афинах он создал фриз длиной 160 метров. Он представляет собой мраморный блок с высеченными в технике барельефа фигурами, которые не полностью отделяются от него. На этом фрагменте мужчины, женщины и юноша шествуют в честь богини Афины. Скульптура настолько совершенна, что фигуры кажутся двигающимися.

Greek Antiquity/Hellenistic period – Senā Grieķija / Hellēnisma periods - Senovēs Graikija / Helenistinis laikotarpis - Vana-Kreeka / Hellenistlik period - Греческая античность/Эллинистический период

6. EN: Winged Victory of Samothrace,

200-175 BC, Louvre Museum, Paris

By sculpting perfectly proportioned, muscular and harmonious bodies, the Greeks created a model that has inspired artists from Antiquity to the present day. This winged woman symbolises victory. She was placed at the top of a cliff on the island of Samothrace. She gave courage to sailors.

LV: Samotrākes spārnotā uzvara,

200.–175. g. p.m.ē., Luvras muzejs, Parīze

Veidojot ideāli proporcionētus, muskulotus un harmoniskus ķermeņus, grieķi radīja paraugu, kas iedvesmojis māksliniekus no Senās pasaules līdz mūsdienām. Šī spārnotā sieviete simbolizē uzvaru. Tā tika novietota klints virsotnē Samotrākes salā. Tā iedvesmoja drosmi jūrniekiem.

LT: Samotrakės Nikė,

200–175 m. pr. Kr., Luvro muziejus, Paryžius

Kurdami tobulai proporcingus, raumeningus ir harmoningus kūnus, graikai sukūrė modelį, kuris įkvėpė menininkus nuo Antikos iki šių dienų. Ši sparnuota moteris simbolizuoja pergalę. Ji buvo pastatyta ant uolos viršūnės Samotrakės saloje. Ji suteikdavo drąsos jūrininkams.

EE: Samothrake tiivuline võit,

200–175 eKr, Louvre'i muuseum, Pariis

Täiuslikult proportsioneeritud, lihaselisi ja harmoonilisi kehasid kujutades lõid kreeklased eeskuj, mis on inspireerinud kunstnikke antiikajast tänapäevani. See tiivuline naine sümboliseerib võitu. Ta paigutati Samothrake saarel kalju tippu. Ta andis meremeestele julgust.

RU: Ника Самофракийская,

200—175 г. до н. э., музей Лувр, Париж

Греческие скульпторы создали образец идеально пропорционального, мускулистого и гармоничного тела, который вдохновлял художников от древности до наших дней. Эта крылатая женщина символизирует победу. Она была установлена на вершине утеса на острове Самофракия, чтобы вселять мужество в моряков.

Middle Ages/Romanesque art - Viduslaiki / Romānikas māksla - Viduramžiai / Romaninis menas - Keskaeg / Romaani kunst - Средневековье/Романский стиль

7. EN: Bayeux Tapestry,

circa 1080, Tapestry Museum, Bayeux

In the Middle Ages, artists told the story of William the Conqueror's conquest of England on a large 70-metre-long cloth. There are longships, battles, knights and texts in Latin. Everything is embroidered in coloured woollen thread; it's the first comic strip in history.

LV: Bajeux gobelēns,

ap 1080. g., Bajeux gobelēnu muzejs

Viduslaikos mākslinieki uz liela, 70 metrus gara auduma attēloja Viljama Iekarotāja Anglijas iekarošanas stāstu. Tajā redzami kuģi, kaujas, bruņinieki un teksti latīņu valodā. Viss ir izšūts ar krāsainiem vilnas diegiem; tas ir pirmais komikss vēsturē.

LT: Bajo gobelenas,

apie 1080 m., Bajo gobeleno muziejus

Viduramžiais menininkai dideliame, 70 metrų ilgio audinyje pasakojo Vilhelmo Užkariautojo Anglijos užkariavimo istoriją. Jame vaizduojami laivai, mūšiai, riteriai ir tekstai lotynų kalba. Viskas išsiuvinėta spalvotais vilnoniais siūlais; tai pirmasis komiksas istorijoje.

EE: Bayeux' vaip,

umbes 1080, Bayeux' vaibamuuseum

Keskajal jutustasid kunstnikud William Vallutaja Inglismaa vallutamise loo suurel, 70 meetri pikkusel kangal. Seal on kujutatud laevu, lahinguid, rüütleid ja ladinakeelseid tekste. Kõik on tikutud värviliste villaste lõngadega; see on ajaloo esimene koomiks.

RU: Гобелен из Байё,

ок. 1080 г., Музей гобеленов, Байё

В Средние века художники запечатлели историю завоевания Англии Вильгельмом Завоевателем на большом полотне длиной 70 метров. Они представили на нем драккары, рыцарей, сражения, а также тексты на латинском языке. Этот вышитый цветными нитками гобелен можно назвать первым комиксом в истории.

Late 15th century/Italian Renaissance - 15. gadsimta beigas / Itālijas renesanse - XV a. pabaiga / Italijos renesansas - 15. sajandi lõpp / Itaalia renessanss - Конец XV века/Итальянское Возрождение

8. EN: Saint George and the Dragon, Paolo Uccello,

circa 1470, National Gallery, London

In the Renaissance, Italian artists sought to represent space. Uccello used 'vanishing points': two imaginary lines along the sides of the grass join in the small landscape in the background. He painted the dragon and Saint George's horse in three-quarter view, reducing the distance between the head and the tail. These tricks give the illusion of depth. This is perspective. It revolutionised painting.

LV: „Svētais Juris un pūķis”, Paolo Učello,

ap 1470. g., Nacionālā galerija, Londona

Renesanses laikā itāļu mākslinieki centās attēlot telpu. Učello izmantoja „izzūdošos punktus”: divas iedomātas līnijas gar zāles malām savienojas nelielajā ainavā fonā. Viņš attēloja pūķi un Svētā Jura zirgu trīs ceturtdaļu skatā, samazinot attālumu starp galvu un asti. Šie paņēmieni rada dziļuma ilūziju. Tā ir perspektīva. Tā revolucionizēja glezniecību.

LT: „Šventasis Jurgis ir slibinas”, Paolo Uccello,

apie 1470 m., Nacionalinė galerija, Londonas

Renesanso laikais italų menininkai siekė pavaizduoti erdvę. Uccello naudojo „išnykimo taškus”: dvi įsivaizduojamos linijos palei žolės kraštus susijungia mažame peizaže fone. Jis nutapė slibiną ir Šventojo Jurgio žirgą trijų ketvirčių rakursu, sumažindamas atstumą tarp galvos ir uodegos. Šie triukai sukuria gylio iliuziją. Tai perspektyva. Ji sukėlė revoliuciją tapyboje.

EE: „Püha Jüri ja lohe”, Paolo Uccello,

umbes 1470, Rahvusgalerii, London

Renessansi ajal püüdsid Itaalia kunstnikud kujutada ruumi. Uccello kasutas „kadumispunkte”: kaks kujuteldavat joont piki rohu servi kohtuvad taustal väikeses maastikus. Ta maalís lohe ja Püha Jüri hobuse kolmveerandvaates, vähendades kaugust

pea ja saba vahel. Need võtted loovad sügavuse illusiooni. See on perspektiiv. See muutis maalikunsti täielikult.

RU: «Святой Георгий и дракон», Паоло Уччелло,

ок. 1470 г., Национальная галерея, Лондон

В эпоху Возрождения итальянские художники стремятся изобразить пространство. В этой картине Уччелло использовал линии схода: две воображаемые линии вдоль травы сходятся в небольшом пейзаже на заднем плане. Он изобразил дракона и коня Святого Георгия в трех четвертях и уменьшил расстояние между головой и хвостом. Эти приемы создают иллюзию глубины — это и есть перспектива. Построение пространства с перспективой производит революцию в живописи.

9. EN: Portrait of a Young Woman, Sandro Botticelli,

1480-1485, Städel Museum, Frankfurt am Main

Another Renaissance invention was the portrait. A prince in love with a woman who was said to be the most beautiful in the Italian city of Florence commissioned Botticelli to paint her portrait. The painter was careful to draw all the details very finely. Perhaps he painted her prettier than she really was?

LV: “Jaunas sievietes portrets”, Sandro Botičelli,

1480.–1485. g., Štēdela muzejs, Frankfurte pie Mainas

Vēl viens renesanses izgudrojums bija portrets. Kāds princis, kurš bija iemīlējies sievietē, ko uzskatīja par skaistāko Florences pilsētā Itālijā, pasūtīja Botičelli uzgleznot viņas portretu. Gleznotājs rūpīgi un ļoti smalki attēloja visas detaļas. Varbūt viņš viņu uzgleznoja skaistāku, nekā viņa bija patiesībā?

LT: „Jaunos moters portretas“, Sandro Botticelli,

1480–1485 m., Štēdelio muziejus, Frankfortas prie Maino

Dar vienas Renesanso išradimas buvo portretas. Vienas princas, įsimylėjęs moterį, kuri buvo laikoma gražiausia Florencijos mieste Italijoje, užsakė Botticelli nutapyti jos portretą. Tapytojas kruopščiai ir labai subtiliai pavaizdavo visas detales. Galbūt jis nutapė ją gražesnę, nei ji buvo iš tikrųjų?

EE: „Noore naise portree“, Sandro Botticelli,

1480–1485, Städeli muuseum, Frankfurt Maini ääres

Veel üks renessansi leiutus oli portree. Üks prints, kes oli armunud naisesse, keda peeti Itaalia Firenze linna kauneimaks naiseks, tellis Botticellilt tema portree. Maalikunstnik

kujutas kõiki detaile väga hoolikalt ja peenelt. Võib-olla maalis ta naise ilusamaks, kui ta tegelikult oli?

RU: «Портрет молодой женщины», Сандро Боттичелли,

1480—1485 гг., Музей Штеделя, Франкфурт-на-Майне

Еще одно изобретение эпохи Возрождения — портрет. Принц, влюбившийся в женщину, которая, по слухам, была самой красивой во Флоренции, заказал Боттичелли ее портрет. Художник постарался очень тонко прорисовать все детали. Возможно, он представил ее более красивой, чем она была на самом деле?

10. EN: Mona Lisa, Leonardo da Vinci,

1503-1519, Louvre Museum, Paris

The Mona Lisa is the most famous painting in the world, with between 20,000 and 30,000 visitors a day coming to the Louvre to unravel its mystery. What does her smile mean? Does she really follow us with her eyes if we move in front of her portrait? Leonardo da Vinci blurred the contours, this particular way of painting is called 'sfumato', the body no longer looks flat and Mona Lisa seems real. That's the secret!

LV: “Mona Liza”, Leonardo da Vinči,

1503.–1519. g., Luvras muzejs, Parīze

“Mona Liza” ir slavenākā glezna pasaulē — katru dienu uz Luvru ierodas no 20 000 līdz 30 000 apmeklētāju, lai atklātu tās noslēpumu. Ko nozīmē viņas smaids? Vai viņa patiešām seko mums ar skatienu, kad pārvietojamies viņas portreta priekšā? Leonardo da Vinči izpludināja kontūras; šo īpašo gleznošanas paņēmieni sauc par “sfumato”. Ķermenis vairs neizskatās plakans, un Mona Liza šķiet dzīva. Tas ir noslēpums!

LT: „Mona Liza“, Leonardas da Vinčis,

1503–1519 m., Luvro muziejus, Paryžius

„Mona Liza“ yra garsiausias paveikslas pasaulyje — kasdien į Luvrą atvyksta nuo 20 000 iki 30 000 lankytojų, norinčių atskleisti jo paslaptį. Ką reiškia jos šypsena? Ar ji tikrai seka mus akimis, kai judame priešais jos portretą? Leonardas da Vinčis išsklaidė kontūras; šis ypatingas tapymo būdas vadinamas „sfumato“. Kūnas nebeatrodo plokščias, o Mona Liza atrodo tikra. Štai kur slypi paslaptis!

EE: „Mona Lisa“, Leonardo da Vinci,

1503–1519, Louvre'i muuseum, Pariis

„Mona Lisa“ on maailma kuulsaim maal — iga päev tuleb Louvre'i 20 000 kuni 30 000 külastajat, et selle saladust lahendada. Mida tähendab tema naeratus? Kas ta tõesti jälgib

meid pilguga, kui liigume tema portree ees? Leonardo da Vinci muutis kontuurid hõguseks; seda erilist maalimisviisi nimetatakse „sfumato’ks“. Keha ei näi enam lame ning Mona Lisa tundub tõeline. See ongi saladus!

RU: «Джоконда, или Мона Лиза», Леонардо да Винчи,

1503—1519 гг., музей Лувр, Париж

«Мона Лиза» — самая известная картина в мире: ежедневно в Лувр приходят от 20 000 до 30 000 посетителей, чтобы разгадать ее тайну. Что же скрывается за ее улыбкой? Действительно ли она следит за нами, когда мы перемещаемся перед ее портретом? Леонардо да Винчи размывает контуры, применяя особый живописный прием, называемый «sfumato». Благодаря этой технике тело не выглядит плоским, и Мона Лиза кажется живой. В этом и заключается ее секрет!

16th century/Flemish Renaissance - 16. gadsimts / Flāmu renesanse - XVI a. / Flamandų renesansas - 16. sajand / Flaami renessanss - XVI век/Фламандское Возрождение

11. EN: Detail from The Temptation of Saint Anthony, Hieronymus Bosch,

circa 1500, National Museum of Ancient Art, Lisbon

Bosch painted a fantastical world inhabited by madmen, monsters and bizarre creatures. He had a vivid imagination. Here is a detail from one of his large church paintings. This bird has a funnel on its head. It has very long ears and ice skates. It is carrying a letter skewered in its beak.

LV: Fragments no “Svētā Antonija kārdināšanas”, Hieronīms Boss,

ap 1500. g., Nacionālais Senās mākslas muzejs, Lisabona

Boss gleznoja fantastisku pasauli, kuru apdzīvo neprātīgie, briesmoņi un dīvainas radības. Viņam bija ļoti spilgtā iztēle. Šis ir fragments no vienas viņa lielajām baznīcas gleznām. Šim putnam uz galvas ir piltuve. Tam ir ļoti garas ausis un slidas. Savā knābī tas nes vēstuli, kas uzdurta uz iesma.

LT: Fragmentas iš „Šventojo Antano gundymo“, Hieronymus Bosch,

apie 1500 m., Nacionalinis senovės meno muziejus, Lisabona

Boschas tapė fantastišką pasaulį, kuriame gyvena bepročiai, pabaisos ir keistos būtybės. Jis turėjo labai lakią vaizduotę. Tai fragmentas iš vieno jo didelio bažnytinio paveikslo. Šis paukštis ant galvos turi piltuvą. Jis turi labai ilgas ausis ir pačiūžas. Savo snapu jis neša ietimi persmeigtą laišką.

EE: Fragment teosest „Püha Antoniuse kiusatused“, Hieronymus Bosch,

umbes 1500, Riiklik Vanakunsti Muuseum, Lissabon

Bosch maalis fantaasiamailma, kus elavad hullumeelsed, koletised ja kummalised olendid. Tal oli erakordselt elav kujutlusvõime. See on fragment ühest tema suurest kirikumaalst. Sellel linnul on peas lehter. Tal on väga pikad kõrvad ja uisud. Ta kannab noka otsas vardasse torgatud kirja.

RU: Фрагмент картины «Искушение святого Антония», Иероним Босх,

ок. 1500 г., Национальный музей древнего искусства, Лиссабон

Босх рисует фантастический мир, населенный сумасшедшими, чудовищами и странными существами. У него богатая фантазия. Вот фрагмент одной из его больших церковных картин. У этой странной птицы на голове воронка. У нее очень длинные уши, а на ногах — коньки. Она несет насаженное на клюв письмо.

12. EN: Detail from The Temptation of Saint Anthony, Hieronymus Bosch,

circa 1500, National Museum of Ancient Art, Lisbon

Small in the sky, a fish is flying. A man with a belly that's roundlike an egg and a lady in pink are sitting on its back. As oil paint had just been perfected, Bosch was able to paint very

small details with great precision.

LV: Fragments no “Svētā Antonija kārdināšanas”, Hieronīms Boss,

ap 1500. g., Nacionālais Senās mākslas muzejs, Lisabona

Mazs debesīs lido zivs. Uz tās muguras sēž vīrs ar vēderu, kas apaļš kā ola, un sieviete rozā tērpā. Tā kā eļļas krāsu tehnika tolaik tikko bija pilnveidota, Boss varēja ar lielu precizitāti attēlot ļoti sīkas detaļas.

LT: Fragmentas iš „Šventojo Antano gundymo“, Hieronymus Bosch,

apie 1500 m., Nacionalinis senovės meno muziejus, Lisabona

Maža žuvis skraido danguje. Ant jos nugaros sėdi vyras su pilvu, apvaliu kaip kiaušinis, ir rožiniai drabužiais vilkinti moteris. Kadangi aliejinės tapybos technika tuo metu buvo ką tik ištobulinta, Boschas galėjo labai tiksliai nutapyti itin smulkias detales.

EE: Fragment teosest „Püha Antoniuse kiusatused“, Hieronymus Bosch,

umbes 1500, Riiklik Vanakunsti Muuseum, Lissabon

Väike kala lendab taevas. Selle seljas istuvad mees, kelle kõht on ümmargune nagu muna, ja roosasse rietatud naine. Kuna õlivärvitehnika oli just täiustatud, suutis Bosch maalida väga väikeseid detaile erakordse täpsusega.

RU: Фрагмент картины «Искушение святого Антония», Иероним Босх,

ок. 1500 г., Национальный музей древнего искусства, Лиссабон

Высоко в небе летит рыба. У нее на спине сидит мужчина с круглым, как яйцо, животом и дама в розовом. Техника живописи маслом была только доведена до совершенства, поэтому Босх мог очень точно прорисовывать мельчайшие детали.

13. EN: Detail from The Garden of Earthly Delights, Hieronymus Bosch,

1504, Prado Museum, Madrid

This marvellous palace is set in an imaginary garden with lakes and rivers, giant strawberries and blackberries, and strange creatures. Bosch had thousands of ideas. No other Renaissance painter painted like him.

LV: Fragments no “Zemes prieku dārza”, Hieronīms Boss,

1504. g., Prado muzejs, Madride

Šī brīnišķīgā pils atrodas izdomātā dārzā ar ezeriem un upēm, milzu zemenēm un kazenēm, kā arī divainām radībām. Bosam bija tūkstošiem ideju. Nevienš cits renesanses gleznotājs negleznoja kā viņš.

LT: Fragmentas iš „Žemiškųjų malonumų sodo“, Hieronymus Bosch,

1504 m., Prado muziejus, Madridas

Šie nuostabūs rūmai stovi įsivaizduojamame sode su ežerais ir upėmis, milžiniškomis braškėmis bei gervuogėmis ir keistomis būtybėmis. Boschas turėjo tūkstančius idėjų. Nė vienas kitas Renesanso tapytojas netapė taip kaip jis.

EE: Fragment teosest „Maiste naudingute aed“, Hieronymus Bosch,

1504, Prado muuseum, Madrid

See imeline palee asub kujuteldavas aias, kus on järved ja jõed, hiiglaslikud maasikad ja murakad ning kummalised olendid. Boschil oli tuhandeid ideid. Ükski teine renessansiajastu maalikunstnik ei maalinud nagu tema.

RU: Фрагмент картины «Сад земных наслаждений», Иероним Босх,

1504 г., музей Прадо, Мадрид

Этот чудесный дворец находится в воображаемом саду с озерами и реками, гигантскими кустами клубники и ежевики, странными существами. У Босха тысячи идей. Ни один художник эпохи Возрождения не писал картины так, как он.

16th century/Mannerism - 16. gadsimts / Manierisms - XVI a. / Manierizmas - 16. sajand

/ Manierism - XVI век/Маньеризм

14. EN: Spring, Giuseppe Arcimboldo,

1573, Louvre Museum, Paris

Arcimboldo had a wonderful idea: he chose seasonal flowers, fruit and vegetables to compose portraits. Spring is made up of 80 different flowers. As if by magic, as you walk away, a face appears. This process is called 'trompe-l'oeil'.

LV: “Pavasaris”, Džuzepe Arčimboldo,

1573. g., Luvras muzejs, Parīze

Arčimboldo radīja brīnišķīgu ideju: viņš izvēlējās sezonas ziedus, augļus un dārzeņus, lai veidotu portretus. “Pavasaris” sastāv no 80 dažādiem ziediem. It kā ar burvju palīdzību, attālinoties parādās seja. Šo paņēmieni sauc par “trompe-l'œil”.

LT: „Pavasaris“, Giuseppe Arcimboldo,

1573 m., Luvro muziejus, Paryžius

Arcimboldo sugalvoja nuostabią idėją: portretams kurti jis pasirinko sezonines gėles, vaisius ir daržoves. „Pavasaris“ sudarytas iš 80 skirtingų gėlių. Tarsi burtų keliu, atsitraukus pasirodo veidas. Šis efektas vadinamas „trompe-l'œil“.

EE: „Kevad“, Giuseppe Arcimboldo,

1573, Louvre'i muuseum, Pariis

Arcimboldo tuli imelisele ideele: ta kasutas portreede loomiseks hooajalisi lilli, puuvilju ja köögivilju. „Kevad“ koosneb 80 erinevast lillest. Justkui võluvael ilmub kaugemalt vaadates nähtavale nägu. Seda võtet nimetatakse „trompe-l'œil”ks“.

RU: «Весна», Джузеппе Арчимбольдо,

1573 г., музей Лувр, Париж

Замечательная идея пришла в голову художнику Арчимбольдо: писать портреты из цветов, фруктов и овощей, подобранных по временам года. Так, «Весна» — это композиция из 80 разных цветов. Если от картины отойти на несколько шагов, то, как по волшебству, на ней появляется лицо. Такой прием называется троплэй, или обманка.

Late 16th century/Caravaggism - 16. gadsimta beigas / Karavadžisms - XVI a. pabaiga / Karavadžizmas - 16. sajandi lõpp / Karavadžizm - Конец XVI век/Караваджизм

15. EN: Medusa, Caravaggio,

1597-1598, Uffizi Galleries, Florence

In mythology, the terrible Medusa has the power to turn anyone who looks her in the eye into a statue. Perseus hands her a mirrorlike shield. Seeing her reflection, Medusa is caught in her own trap; the hero can cut off her head with his sword. She is bleeding and the snakes that make up her hair are still moving - it's very impressive!

LV: “Medūza”, Karavadžo,

1597.–1598. g., Ufici galerijas, Florence

Mitoloģijā briesmīgajai Medūzai piemīt spēks pārvērst statujā ikvienu, kurš paskatās viņai acīs. Persejs viņai pasniedz spogulim līdzīgu vairogu. Ieraugot savu atspulgu, Medūza iekrīt pati savās lamatās; varonis var nocirst viņai galvu ar zobenu. Viņa asiņo, un čūskas, kas veido viņas matus, joprojām kustas — tas ir ļoti iespaidīgi!

LT: „Medūza“, Caravaggio,

1597–1598 m., Uficių galerijos, Florencija

Mitologijoje baisioji Medūza turi galią paversti statula kiekvieną, kuris pažvelgia į ją akis. Persėjas paduoda jai veidrodį primenantį skydą. Pamačiusi savo atspindį, Medūza pati pakliūva į savo spąstus; herojus gali nukirsti jai galvą kardui. Ji kraujuoja, o gyvatės, sudarančios jos plaukus, vis dar juda — tai labai įspūdinga!

EE: „Medusa“, Caravaggio,

1597–1598, Uffizi galerii, Firenze

Mütoloogias on kohutaval Medusal võime muuta kujuk igaüks, kes talle silma vaatab. Perseus ulatab talle peegliatolise kilbi. Oma peegelpilti nähes langeb Medusa iseenda lõksu; kangelane saab tema pea mõõgaga maha raiuda. Ta veritseb ning maod, mis moodustavad tema juuksed, liiguvad endiselt — see on väga muljetavaldav!

RU: «Медуза», Караваджо,

1597—1598 гг., Галерея Уффици, Флоренция

Согласно древнему греческому мифу, ужасная Медуза обладает способностью превращать в камень любого, кто посмотрит ей в глаза. Персей протягивает ей зеркальный щит. Увидев свое отражение, Медуза попадает в собственную ловушку, и герой может отрубить ей голову мечом. Она истекает кровью, а ее волосы-змеи все еще шевелятся — это очень впечатляет!

17th century/Spanish painting - 17. gadsimts / Spāņu glezniecība - XVII a. / Ispanų tapyba - 17. sajand / Hispaania maalikunst - XVII век/Испанская живопись

16. EN: The Infanta Margarita of Austria, Diego Velázquez,

circa 1660, Prado Museum, Madrid

This little girl is as good as gold. Her parents are the King and Queen of Spain. Diego Velázquez had already painted her in another famous artwork, Las Meninas. Here, the Infanta Margarita is 9 years old. She can neither move nor run in her princess dress.

LV: “Infante Margarita no Austrijas”, Djego Velaskess,

ap 1660. g., Prado muzejs, Madride

Šī mazā meitene ir ļoti paklausīga. Viņas vecāki ir Spānijas karalis un karaliene. Djego Velaskess viņu jau bija attēlojis citā slavenā gleznā — “Las Meninas”. Šeit infantei Margaritai ir 9 gadi. Savā princeses kleitā viņa nevar ne kustēties, ne skriet.

LT: „Austrijos infantė Margarita“, Diego Velázquez,

apie 1660 m., Prado muziejus, Madridas

Ši maža mergaitė yra labai klusni. Jos tėvai yra Ispanijos karalius ir karalienė. Diego Velázquezas jau buvo ją nutapęs kitame garsiajame kūrinyje „Las Meninas“. Čia infantei Margaritai yra 9 metai. Su savo princesės suknele ji negali nei laisvai judėti, nei bėgioti.

EE: „Austria infanta Margarita“, Diego Velázquez,

umbes 1660, Prado muuseum, Madrid

See väike tüdruk on väga hästi kasvatatud. Tema vanemad on Hispaania kuningas ja kuninganna. Diego Velázquez oli teda juba maalinud teises kuulsas teoses „Las Meninas“. Siin on infanta Margarita 9-aastane. Oma printsessikleidis ei saa ta ei liikuda ega joosta.

RU: «Инфанта Маргарита Австрийская», Диего Веласкес,

ок. 1660 г., музей Прадо, Мадрид

Эта девочка кажется очень послушной. Ее родители — король и королева Испании. Диего Веласкес уже изображал ее на другой знаменитой картине — «Менины». Здесь инфанте Маргарите-Терезе 9 лет. В своем платье принцессы она не может свободно двигаться и тем более бегать.

17th century/Dutch painting - **17. gadsimts / Holandiešu glezniecība - XVII a. / Olandų tapyba - 17. sajand / Hollandi maalikunst** - XVII век/Голландская живопись

17. EN: Girl with a Pearl Earring, Johannes Vermeer,

1665, Mauritshuis, The Hague

Vermeer is one of the most famous Dutch painters. He is called 'the master of light' because he creates a soft, mysterious atmosphere in his paintings. This young girl is wearing a blue and yellow turban, the artist's favourite colours. The light catches in a white spot on her earring. There is a great silence in this painting.

LV: "Meitene ar pērļu auskaru", Johanness Vermērs,

1665. g., Mauritshuis muzejs, Hāga

Vermērs ir viens no slavenākajiem holandiešu gleznotājiem. Viņu sauc par "gaismas meistaru", jo viņš savās gleznās rada maigu un noslēpumainu atmosfēru. Šī jaunā meitene valkā zilu un dzeltenu turbānu — mākslinieka iecienītākās krāsas. Gaisma atspīd baltā punktā uz viņas auskara. Šajā gleznā valda dziļš klusums.

LT: „Mergina su perlo auskaru“, Johannes Vermeer,

1665 m., Mauritshuis muziejus, Haga

Vermeeris yra vienas garsiausių olandų tapytojų. Jis vadinamas „šviesos meistru“, nes savo paveikluose kuria švelnią ir paslaptinę atmosferą. Ši jauna mergina dėvi mėlyną ir geltoną turbaną — mėgstamiausias dailininko spalvas. Šviesa atsispindi baltame taške ant jos auskaro. Šiame paveiksle tvyro didžiulė tylą.

EE: „Tüdruk pärlkõrvarõngaga“, Johannes Vermeer,

1665, Mauritshuisi muuseum, Haag

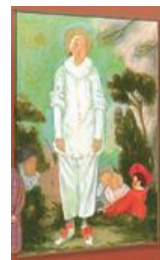
Vermeer on üks kuulsamaid Hollandi maalikunstnikke. Teda kutsutakse „valguse meistriks“, sest ta loob oma maalides pehme ja salapärase atmosfääri. See noor tüdruk kannab sinist ja kollast turbanit — kunstniku lemmikvärve. Valgus peegeldub valge täpina tema kõrvarõngal. Selles maalil valitseb sügav vaikus.

RU: «Девушка с жемчужной сережкой», Йоханнес Вермеер,

1665 г., Королевская галерея Маурицхёйс, Гаага

Вермеер — один из самых известных голландских художников. Его называют мастером света, потому что он умел создавать в своих картинах мягкую и таинственную атмосферу. Эта девушка носит восточный тюрбан синего и желтого цветов, любимых цветов художника. На ее сережке свет отражается белым бликом. Кажется, что в этой сцене царит полная тишина.

18th century/French Rococo painting – **18. gadsimts / Franču rokoko glezniecība - XVIII a. / Prancūzų rokoko tapyba - 18. sajand / Prantsuse rokokoo maalikunst** - XVIII век/Французская живопись рококо

18. EN: Pierrot, Jean-Antoine Watteau,

1718-1719, Louvre Museum, Paris

Pierrot is very tall, he stands at 1.80 metres. He looks like he is on a stage. Behind him, the other actors and a donkey are backstage. Their heads come up to his knees. Pierrot takes up all the space, looking dreamy and gentle in his white suit. If you stare at him, you get the impression that he's going to pop out of the painting.

LV: "Pjero", Žans Antuāns Vato,

1718.–1719. g., Luvras muzejs, Parīze

Pjero ir ļoti garš — viņa augums sasniedz 1,80 metrus. Viņš izskatās tā, it kā atrastos uz skatuves. Aiz viņa pārējie aktieri un ēzelis atrodas aizkulisēs. Viņu galvas sniedzas tikai līdz Pjero ceļgaliem. Pjero aizņem gandrīz visu telpu, izskatoties sapņains un maigs savā baltajā tērpā. Ja ilgi uz viņu skatās, rodas iespaids, ka viņš tūlīt izkāps no gleznas.

LT: „Pjero“, Jean-Antoine Watteau,

1718–1719 m., Luvro muziejus, Paryžius

Pjero yra labai aukštas — jo ūgis siekia 1,80 metro. Atrodo, tarsi jis stovėtų scenoje. Už jo kiti aktoriai ir asilas yra užkulisiuose. Jų galvos tesiekia Pjero kelius. Pjero užima beveik visą erdvę, atrodo svajingas ir švelnus su savo baltu kostiumu. Jei ilgai į jį žiūri, susidaro įspūdis, kad jis tuoj išžengs iš paveikslo.

EE: „Pierrot“, Jean-Antoine Watteau,

1718–1719, Louvre'i muuseum, Pariis

Pierrot on väga pikk — ta on 1,80 meetrit pikk. Ta näib seisvat laval. Tema taga on teised näitlejad ja eesel lava taga. Nende pead ulatuvad vaid Pierrot' põlvedeni. Pierrot täidab peaaegu kogu ruumi, mõjudes oma valges kostüümis unistava ja õrnana. Kui teda pikalt vaadata, tekib tunne, et ta astub kohe maalist välja.

RU: «Пьеро, известный как Жиль», Жан-Антуан Ватто,

1718—1719 гг., музей Лувр, Париж

Пьеро очень высокий: его рост 1,80 м. Кажется, что он стоит на театральной сцене. За его спиной, в кулисах, видно других актеров и ослика. Их головы находятся на уровне его колен. Пьеро занимает все пространство, он выглядит мечтательным и застенчивым в своем белом костюме. Глядя на него, создается впечатление, что он вот-вот выйдет из картины.

19th century/Neoclassicism - 19. gadsimts / Neoklasicisms - XIX a. / Neoklasicizmas - 19. sajand / Neoklassitsism - XIX век/Неоклассицизм

19. EN: Grande Odalisque, Jean-Auguste-Dominique Ingres,

1814, Louvre Museum, Paris

Ingres loved lines; he painted a naked woman, from behind, looking at us out of the corner of her eye. This master artist deliberately lengthened her back because he wanted her to be as perfect as an ancient goddess. With her jewels, turban and peacock-feather fly swatter, she looks like a queen in a palace from One Thousand and One Nights.

LV: “Lielā odaliska”, Žans Ogists Dominiks Engrs,

1814. g., Luvras muzejs, Parīze

Engram ļoti patika līnijas; viņš gleznoja kailu sievieti no mugurpuses, kura raugās uz mums pār plecu. Šis izcilais mākslinieks apzināti pagarināja viņas muguru, jo vēlējās, lai viņa būtu tikpat pilnīga kā sengrieķu dieviete. Ar savām rotaslietām, turbānu un pāva spalvu vēdekli viņa izskatās kā karaliene pilī no “Tūkstoš un vienas nakts”.

LT: „Didžioji odaliskė”, Jean-Auguste-Dominique Ingres,

1814 m., Luvro muziejus, Paryžius

Ingresas mėgo linijas; jis nutapė nuogą moterį iš nugaros, žvelgiančią į mus per petį. Šis didis menininkas sąmoningai pailgino jos nugarą, nes norėjo, kad ji būtų tokia tobula kaip senovės deivė. Su savo papuošalais, turbanu ir povo plunksnų vėduokle ji atrodo kaip karalienė rūmuose iš „Tūkstančio ir vienos nakties“.

EE: „Suur odalisk“, Jean-Auguste-Dominique Ingres,

1814, Louvre'i muuseum, Pariis

Ingres armastas jooni; ta maalís alasti naise tagantvaates, kes vaatab meid üle õla. See meisterkunstnik pikendas teadlikult tema selga, sest soovis, et ta oleks sama täiuslik nagu antiikne jumalanna. Oma ehete, turbani ja paabulinnusulgedest lehvikuga näeb ta välja nagu kuninganna „Tuhanda ja ühe öö“ palees.

RU: «Большая одалиска», Жан-Огюст-Доминик Энгр,

1814 г., музей Лувр, Париж

Энгр был мастером линий. На этой картине он изобразил обнаженную женщину, лежащую спиной к зрителю и смотрящую на него из-под опущенных век. Этот гений рисунка специально удлинит ее спину, чтобы она выглядела совершенной, как античная богиня. В украшениях и в тюрбане, с опахалом из павлиньих перьев она похожа на принцессу из сказки «Тысяча и одна ночь».

19th century/Towards Impressionism - 19. gadsimts / Ceļā uz impresionismu - XIX a. / Pakeliui į impresionizmą - 19. sajand / Impressionismi poole - XIX век/На пути к импрессионизму

20. EN: The Balcony, Édouard Manet,

1868-1869, Orsay Museum, Paris

Manet no longer wanted to paint pictures that told a story from the past or from a distant country. He depicted the modern life of Parisians in their clothes and setting. On this balcony, the three friends that are posing are doing nothing. You can see the brush strokes and Manet used bold colours and sharp contrasts. At the time, it was very shocking.

LV: “Balkons”, Eduārs Manē,

1868.–1869. g., Orsē muzejs, Parīze

Manē vairs nevēlējās gleznot ainas, kas stāsta par pagātni vai tālām zemēm. Viņš attēloja mūsdienu parīziešu dzīvi, viņu apģērbus un vidi. Uz šī balkona trīs pozējošie draugi neko nedara. Var redzēt otas triepienus, un Manē izmantoja drosmīgas krāsas un asus kontrastus. Tajā laikā tas bija ļoti šokējoši.

LT: „Balkonas“, Édouard Manet,

1868–1869 m., Orsė muziejus, Paryžius

Manet nebenorėjo tapyti paveikslų, pasakojančių istorijas iš praeities ar tolimų kraštų. Jis vaizdavo šiuolaikinių paryžiečių gyvenimą, jų drabužius ir aplinką. Šiame balkone trys pozuojantys draugai nieko neveikia. Matomi teptuko potėpiai, o Manet naudojo ryškias spalvas ir aštrius kontrastus. Tuo metu tai buvo labai šokiruojanti tapyba.

EE: „Rödu“, Édouard Manet,

1868–1869, Orsay muuseum, Pariis

Manet ei soovinud enam maalida pilte, mis jutustaksid lugusid minevikust või kaugetest maadest. Ta kujutas kaasaegsete pariislaste elu, nende rõivaid ja ümbrust. Sellel rõdul ei tee kolm poseerivat sõpra mitte midagi. Näha on pintslitõmbeid ning Manet kasutas julgeid värve ja teravaid kontraste. Tol ajal oli see väga šokeeriv.

RU: «Балкон», Эдуард Мане,

1868—1869 гг., музей Орсе, Париж

Мане не хотел писать картины, рассказывающие о прошлом или далеких странах. Он изображал современную жизнь парижан в их обычной одежде и обстановке. На этом балконе мы видим трех знакомых художника, которые просто позируют ему и ничего не делают. Мане использует яркие цвета и резкие контрасты, видны мазки его кисти. В те времена такая техника шокировала знатоков живописи и зрителей.

19th century/Impressionism – 19. gadsimts / Impresionisms - XIX a. / Impresionizmas - 19. sajand / Impressionism - XIX век / Импрессионизм

21. EN: Impression, Sunrise, Claude Monet,

1872, Marmottan Monet Museum, Paris

When this painting was first exhibited in 1874, many people ridiculed Monet. According to them, he painted like a child and the canvas was not finished. And yet, he managed to show the light changing as the sun rises. His impression of a landscape

gave Impressionists, the world's most famous painters, their name.

LV: "Iespaidis. Saullēkts", Klods Monē,

1872. g., Marmotāna Monē muzejs, Parīze

Kad šo gleznu pirmoreiz izstādīja 1874. gadā, daudzi izsmēja Monē. Viņuprāt, viņš gleznoja kā bērns un audekls nebija pabeigts. Tomēr viņam izdevās attēlot gaismas pārmaiņas saullēkta laikā. Viņa ainavas "iespaidis" deva vārdu impresionistiem — pasaulē slavenākajiem gleznotājiem.

LT: „Įspūdis. Saulėtekis“, Claude Monet,

1872 m., Marmottan Monet muziejus, Paryžius

Kai šis paveikslas pirmą kartą buvo eksponuotas 1874 metais, daugelis žmonių iš Monet tyčiojosi. Jų nuomone, jis tapė kaip vaikas, o drobė nebuvo baigta. Tačiau jam pavyko pavaizduoti šviesos kaitą kylant saulei. Jo kraštovaizdžio „įspūdis“ suteikė pavadinimą impresionistams — garsiausiems pasaulio tapytojams.

EE: „Impressioon. Päikesetõus“, Claude Monet,

1872, Marmottan Monet' muuseum, Pariis

Kui seda maali 1874. aastal esimest korda näidati, naeruvääristasid paljud Monet'd. Nende arvates maalis ta nagu laps ja lõuend ei olnud lõpetatud. Ometi suutis ta kujutada valguse muutumist päikesetõusu ajal. Tema maastiku „impressioon“ andis nime impressionistidele — maailma kuulsaimatele maalikunstnikele.

RU: «Впечатление. Восходящее солнце», Клод Моне,

1872 г., музей Мармоттан-Моне, Париж

Когда эта картина была выставлена в 1874 году, многие высмеяли Моне. По их мнению, он рисовал как ребенок, а само полотно казалось незавершенным. Однако Моне удалось передать игру света в момент восхода солнца. Его впечатление от пейзажа дало название новому течению живописи и его представителям — импрессионистам, самым известным художникам в мире.

Late 19th century/Post-Impressionism - 19. gadsimta beigas / Postimpressionisms - XIX a. pabaiga / Postimpressionizmas - 19. sajandi lõpp / Postimpressionism - Конец XIX века/Постимпрессионизм

22. EN: Fruit Bowl, Glass and Apples, Paul Cézanne,

1879-1882, private collection

A still life is a painting composed of objects. Cézanne painted shapes with colour because, for him, drawing and colour were not separate. His apples are like solid balls, even the fabric seems heavy. Cézanne did

not want to capture what was going to disappear like the Impressionists. His new way of painting influenced the artists who would go on to invent Cubism. He has been called 'The Father of Modern Art'.

LV: "Augļu trauks, glāze un āboli", Pols Sezans,

1879.–1882. g., privātkolekcija

Klusā daba ir glezna, kas veidota no priekšmetu kompozīcijas. Sezans gleznoja formas ar krāsu, jo viņam zīmējums un krāsa nebija atdalāmi. Viņa āboli ir kā stingras bumbas, pat audums šķiet smags. Sezans nevēlējās attēlot to, kas drīz izzudīs, kā to darīja impresionisti. Viņa jaunais gleznošanas veids ietekmēja māksliniekus, kuri vēlāk radīja kubismu. Viņu dēvē par "modernās mākslas tēvu".

LT: „Vaisių dubuo, stiklinė ir obuoliai“, Paul Cézanne,

1879–1882 m., privati kolekcija

Natūrmortas yra paveikslas, sudarytas iš daiktų kompozicijos. Cézanne'as tapė formas spalvomis, nes jam piešinys ir spalva buvo neatskiriami. Jo obuoliai atrodo kaip tvirti rutuliai, net audinys atrodo sunkus. Cézanne'as nenorėjo perteikti to, kas netrukus išnyks, kaip darė impresionistai. Jo naujas tapymo būdas paveikė menininkus, kurie vėliau sukūrė kubizmą. Jis vadinamas „modernaus meno tėvu“.

EE: „Puuviljakauss, klaas ja õunad“, Paul Cézanne,

1879–1882, erakogu

Natüürmort on maal, mis koosneb esemete kompositsioonist. Cézanne maalis vorme värviga, sest tema jaoks ei olnud joonistus ja värv eraldiseisvad. Tema õunad on nagu tugevad pallid, isegi kangas näib raske. Cézanne ei tahtnud kujutada midagi kaduvat, nagu impressionistid seda tegid. Tema uus maalimisviis mõjutas kunstnikke, kes hakkasid hiljem looma kubismi. Teda on nimetatud „moodsa kunsti isaks“.

RU: «Фруктовая ваза, стакан и яблоки», Поль Сезанн,

1879—1882 гг., частная коллекция

Натюрморт — это картина, изображающая предметы. Сезанн рисует формы с помощью цвета, поскольку для него рисунок и цвет неразделимы. Его яблоки похожи на твердые шары, а ткань кажется тяжелой. Сезанн не стремится запечатлеть то, что быстро проходит, как импрессионисты. Его новый стиль живописи окажет влияние на художников, которые дадут рождение кубизму. Сезанна называют отцом современного искусства.

23. EN: A Wheatfield with Cypresses, Vincent van Gogh, 1889, National Gallery, London

Van Gogh painted with his emotions, he wasn't afraid to use a lot of paint and intense colours, he liked undulating lines. When looking at this wheat field, you can feel the warmth of the sun, see the wind in the trees and the dancing clouds. Van Gogh was a genius, but in his day nobody understood him.

LV: “Kviešu lauks ar cipresēm”, Vinsents van Gogs, 1889. g., Nacionālā galerija, Londona

Van Gogs gleznoja ar emocijām — viņš nebaidījās izmantot biezu krāsas kārtu un spilgtas krāsas, un viņam patika viļņotas līnijas. Skatoties uz šo kviešu lauku, var sajust saules siltumu, redzēt vēju kokos un dejojošos mākoņus. Van Gogs bija ģēnijs, taču viņa laikā neviens viņu nesaprata.

LT: „Kviečių laukas su kiparisais“, Vincent van Gogh, 1889 m., Nacionalinė galerija, Londonas

Van Goghas tapė vedamas emocijų — jis nebijojo naudoti storų dažų sluoksnių ir ryškių spalvų, jam patiko banguotos linijos. Žiūrint į šį kviečių lauką galima pajusti saulės šilumą, matyti vėją medžiuose ir šokančius debesis. Van Goghas buvo genijus, tačiau jo laikais niekas jo nesuprato.

EE: „Nisupõld küpressidega“, Vincent van Gogh, 1889, Rahvusgalerii, London

Van Gogh maalis emotsioonidega — ta ei kartnud kasutada paksu värvikihti ja erksaid värve ning talle meeldisid lainelised jooned. Seda nisupõldu vaadates võib tunda päikese soojust, näha tuult puudes ja tantsivaid pilvi. Van Gogh oli geenius, kuid tema eluajal ei mõistnud teda keegi.

RU: «Пшеничное поле с кипарисом», Ван Гог, 1889 г., Национальная галерея, Лондон

Ван Гог писал картины эмоционально, не боясь наносить много краски и использовать яркие цвета, а также он любил волнистые линии. Глядя на это поле пшеницы, чувствуешь тепло солнца, порывы ветра в деревьях и движение облаков. Ван Гог был настоящим гением живописи, но при жизни никто этого не понял.

19th century / Impressionism - 19. gadsimts / Impresionisms - XIX a. / Impresionizmas - 19. sajand / Impressionism - XIX век / Импрессионизм

24. EN: Little Dancer Aged Fourteen, Edgar Degas, circa 1881, Orsay Museum, Paris

Degas often drew and painted ballet dancers. To get even closer to reality, he sculpted a statue of a young ballerina, then dressed her in a real tutu and added a bow to her hair. It was the only sculpture he ever exhibited, because Degas was first and foremost a painter.

LV: “Četrpadsmitgadīgā dejotāja”, Edgars Degā, ap 1881. g., Orsē muzejs, Parīze

Degā bieži zīmēja un gleznoja baleta dejotājas. Lai vēl vairāk pietuvotos realitātei, viņš izveidoja jaunas balerīnas skulptūru, pēc tam ietērpa to īstā baleta tērpā un matos pievienoja lentīti. Tā bija vienīgā skulptūra, ko viņš jebkad izstādīja, jo Degā pirmām kārtām bija gleznotājs.

LT: „Keturiolikmetė šokėja“, Edgar Degas, apie 1881 m., Orsė muziejus, Paryžius

Degas dažnai piešė ir tapė baletu šokėjas. Norėdamas dar labiau priartėti prie tikrovės, jis sukūrė jaunos balerinos skulptūrą, apengė ją tikru baletu tutu ir pridėjo kaspiną į plaukus. Tai buvo vienintelė skulptūra, kurią jis kada nors eksponavo, nes Degas pirmiausia buvo tapytojas.

EE: „Neljateistaastane tantsijatar“, Edgar Degas, umbes 1881, Orsay muuseum, Pariis

Degas joonistas ja maalis sageli balletitantsijaid. Et jõuda veel lähemale tegelikkusele, voolis ta noore baleriini skulptuuri, riietas selle päris balletitutusse ja lisas juustesse lehvi. See oli ainus skulptuur, mida ta kunagi eksponeeris, sest Degas oli eelkõige maalikunstnik.

RU: «Маленькая четырнадцатилетняя танцовщица», Эдгар Дега, ок. 1881 г., музей Орсе, Париж

Дега много рисовал и писал картины, представлявшие учениц-балерин Оперы. Чтобы еще больше приблизиться к реальности, он выполнил скульптуру юной

балерины, а затем одел ее в настоящую пачку и добавил бант на косу. Это единственная скульптура, которую он когда-либо выставял — ведь Эдгар Дега был прежде всего художником.

Late 19th century/Pointillism - 19. gadsimta beigas / Puantilisms - XIX a. pabaiga / Puantilizmas - 19. sajandi lõpp / Puantilism - Конец XIX века/Пуантилизм

25. EN: The Circus, Georges Seurat,

1890-1891, Orsay Museum, Paris

You can't see it, but this circus is made up of thousands of tiny dots. Seurat wanted to apply science to art. Instead of mixing colours on his palette, he divided them into small dots, placed next to each other. It's the eye of the beholder that determines the colour: for example, a yellow near a red will give an orange. His invention became known as pointillism.

LV: "Cirks", Žoržs Sērā,

1890.–1891. g., Orsē muzejs, Parīze

To nevar saskatīt, taču šis cirks sastāv no tūkstošiem sīku punktiņu. Sērā vēlējās mākslā izmantot zinātni. Tā vietā, lai sajauktu krāsas uz paletes, viņš tās sadalīja mazos punktos, izvietojot citu blakus citam. Krāsu nosaka skatītāja acs: piemēram, dzeltens līdzās sarkanam rada oranžu. Viņa izgudrojumu sāka saukt par puantilismu.

LT: „Cirkas“, Georges Seurat,

1890–1891 m., Orsē muziejus, Paryžius

To nesimato, tačiau šis cirkas sudarytas iš tūkstančių mažų taškelių. Seurat norėjo pritaikyti mokslą menui. Užuoat maišes spalvas paletėje, jis jas suskaidė į mažus taškus, išdėstytus vieną šalia kito. Spalvą sukuria žiūrovo akis: pavyzdžiui, geltona šalia raudonos sukuria oranžinę. Jo išradimas buvo pavadintas puantilizmu.

EE: „Tsirkus“, Georges Seurat,

1890–1891, Orsay muuseum, Pariis

Seda ei ole näha, kuid see tsirkus koosneb tuhandetest väikestest täppidest. Seurat soovis rakendada teadust kunstis. Selle asemel et segada värve paletil, jagas ta need väikesteks täppideks, paigutades need üksteise kõrvale. Värvide määramine vaataja silm: näiteks kollane punase kõrval loob oranži. Tema leiutist hakati nimetama puantilismiks.

RU: «Цирк», Жорж Сёра,

1890—1891 гг., музей Орсе, Париж

Это видно не сразу, но эта картина, представляющая цирк, выполнена из тысяч крошечных точек. Сёра хотел объединить искусство с наукой. Вместо привычного смешивания на палитре он использовал краски по отдельности, нанося их маленькими точками рядом друг с другом. Цвет создается глазами зрителя: например, желтый рядом с красным дает оранжевый. Такая техника живописи получила название пуантилизм.

Late 19th century/Post-Impressionism - 19. gadsimta beigas / Postimpresionisms - XIX a. pabaiga / Postimpresionizmas - 19. sajandi lõpp / Postimpressionism - Конец XIX века/Постимпрессионизм

26. EN: Arearea, Paul Gauguin,

1892, Orsay Museum, Paris

Gauguin was a traveller. When he arrived in Tahiti, he didn't paint what he saw, but changed reality. He applied warm colours flatly and in large masses. He also outlined them. It looks like a dream.

LV: "Arearea", Pols Gogēns,

1892. g., Orsē muzejs, Parīze

Gogēns bija ceļotājs. Kad viņš ieradās Taiti, viņš neglezvoja to, ko redzēja, bet pārveidoja realitāti. Viņš klāja siltās krāsas plakani un lielos laukumos. Viņš tās arī iezīmēja ar kontūrām. Tas izskatās kā sapnis.

LT: „Arearea“, Paul Gauguin,

1892 m., Orsē muziejus, Paryžius

Gauguinu buvo keliautojas. Atvykęs į Taitį jis netapė to, ką matė, bet keitė tikrovę. Jis dengė šiltas spalvas plokščiai ir dideliais plotais. Jis taip pat jas apibrėžė kontūrais. Tai atrodo tarsi sapnas.

EE: „Arearea“, Paul Gauguin,

1892, Orsay muuseum, Pariis

Gauguin oli rändur. Kui ta saabus Tahitile, ei maalinud ta seda, mida nägi, vaid muutis tegelikkust. Ta kandis soojad värvid lõuendile tasapinnaliselt ja suurte pindadena. Samuti joonistas ta neile kontuure ümber. See näeb välja nagu unenägu.

RU: «Ареареа (Озорная шутка)», Поль Гоген,

1892 г., музей Орсе, Париж

Гоген был страстным путешественником. Приехав на Таити, он изображает не то, что видит, а стремится изменить реальность. Он наносит краски теплых цветов ровным

слоем и большими мазками. Он также обводит контуром цветные фигуры. Его картины больше похожи на сцены из сновидений.

Late 19th century/ Ekspresionisms - 19. gadsimta beigās / Ekspresionisms - XIX a. pabaigā / Ekspresionizmas - 19. sajandi lõpp / Ekspressionism - Конец XIX века/ Экспрессионизм

27. EN: The Scream, Edvard Munch,

1893, National Museum of Oslo

The figure's face is all contorted. He looks scared to death. Why is he covering his ears? Munch wanted to show human emotions using colour and lines. This is called expressionism.

LV: "Klīdziens", Edvards Munks,

1893. g., Nacionālais muzejs Oslo

Figūras seja ir pilnīgi savilkta grimāsē. Viņš izskatās nāvīgi pārbijies. Kāpēc viņš aizsedz ausis? Munks vēlējās attēlot cilvēka emocijas, izmantojot krāsas un līnijas. To sauc par ekspresionismu.

LT: „Klyksmas“, Edvard Munch,

1893 m., Nacionalinis muziejus Osle

Figūros veidas visiškai iškreiptas. Jis atrodo mirtinai išsigandęs. Kodėl jis užsidengė ausis? Munchas norėjo parodyti žmogaus emocijas naudodamas spalvas ir linijas. Tai vadinama ekspresionizmu.

EE: „Karje“, Edvard Munch,

1893, Oslo Rahvusmuuseum

Kuju nägu on täiesti moondunud. Ta näib surmani hirmunud. Miks ta katab oma kõrvu? Munch soovis kujutada inimlikke emotsioone värvide ja joonte abil. Seda nimetatakse ekspresionismiks.

RU: «Крик», Эдвард Мунк,

1893 г., Национальный музей Осло

Лицо героя картины полностью деформировано. Он кажется напуганным до смерти. Но чего он боится? Почему он затыкает уши? Мунк хочет выразить человеческие эмоции с помощью цвета и линий. Это течение живописи называется экспрессионизмом.

Late 19th century/Post-Impressionism, the Nabis - 19. gadsimta beigās / Postimpresionisms, Nabi - XIX a. pabaigā / Postimpresionizmas, nabis - 19. sajandi lõpp / Postimpressionism, nabis - Конец XIX века/Постимпрессионизм, Наби

28. EN: White Cat, Pierre Bonnard,

1894, Orsay Museum, Paris

Bonnard and his friends, the Nabis, renewed painting by drawing inspiration from Japanese prints. Bonnard enjoyed transforming reality: his cat, with its very high paws, is arching its back and raising its tail like a question mark.

LV: "Baltais kaķis", Pjērs Bonārs,

1894. g., Orsē muzejs, Parīze

Bonārs un viņa draugi nabi atjaunoja glezniecību, iedvesmojoties no japāņu gravīrām. Bonāram patika pārveidot realitāti: viņa kaķis ar ļoti augstajām ķepām izliec muguru un paceļ asti kā jautājuma zīmi.

LT: „Baltas katinas“, Pierre Bonnard,

1894 m., Orsė muziejus, Paryžius

Bonnard'as ir jo draugai nabis atnaujino tapybą, semdamiesi įkvėpimo iš japonų estampų. Bonnard'ui patiko keisti tikrovę: jo katinas, iškėlęs labai aukštas letenas, išriečia nugarą ir pakelia uodegą tarsi klausuką.

EE: „Valge kass“, Pierre Bonnard,

1894, Orsay muuseum, Pariis

Bonnard ja tema sõbrad nabi'd uuendasid maalikunsti, ammutades inspiratsiooni Jaapani puulõigetest. Bonnardile meeldis tegelikkust muuta: tema kass väga kõrgete käppadega kumerdab selga ja tõstab saba nagu küsimärki.

RU: «Белый кот», Пьер Боннар,

1894 г., музей Орсе, Париж

Боннар и его друзья из группы «Наби» обновляют живопись, черпая вдохновение в японских гравюрах. Боннар забавляется, преображая реальность: изображенная им кошка на очень высоких лапах выгибает спину и поднимает хвост в виде вопросительного знака.

20th century/Fauvism - 20. gadsimts / Fovisms - XX a. / Fovizmas - 20. sajand / Fovism - XX век/ФОВИЗМ

29. EN: Henri Matisse, André Derain,
1905, Tate Liverpool

In the summer of 1905, Derain and Matisse painted portraits of each other using bright colours without mixing them. They haven't a real tone: Matisse's face is multicoloured and the shadow is blue! When the public saw their paintings, they were so shocked that they called them 'fauves', meaning 'wild animals'. This new way of painting was called Fauvism.

LV: “Anrī Matiss”, Andrē Derēns,

1905. g., Tate Liverpool

1905. gada vasarā Derēns un Matiss gleznoja viens otra portretus, izmantojot spilgtas krāsas tās nesajaucot. Tām nav dabisku toņu: Matisa seja ir daudzkrāsaina, bet ēna — zila! Kad publika ieraudzīja viņu gleznas, tā bija tik šokēta, ka nosauca māksliniekus par “foviem”, kas nozīmē “savvaļas zvēri”. Šo jauno glezniecības virzienu sāka saukt par fovismu.

LT: „Henri Matisse“, André Derain,

1905 m., Tate Liverpool

1905. gada vasarā Derainas ir Matisse'as tapē vienas kito portretus naudodami ryškias, nemaišytas spalvas. Jos neturi tikroviškų tonų: Matisse'o veidas yra margaspalvis, o šešėlis — mėlynas! Kai publika pamatė jų paveikslus, ji buvo taip šokiruota, kad pavadino juos „fauves“, tai yra „laukiniai žvėrimis“. Šis naujas tapybos būdas buvo pavadintas fovizmu.

EE: „Henri Matisse“, André Derain,

1905, Tate Liverpool

1905. aasta suvel maalidid Derain ja Matisse teineteise portreesid, kasutades erksaid värve neid omavahel segamata. Neil puuduvad loomulikud toonid: Matisse'i nägu on mitmevärviline ja vari on sinine! Kui publik nende maale nägi, olid nad nii šokeeritud, et nimetasid kunstnikke „fovistideks“, mis tähendab „metsikud loomad“. Seda uut maalimisviisi hakati nimetama fovismiks.

RU: «Анри Матисс», Андре Дерен,

1905 г., Тейт Ливерпуль

Летом 1905 года художники Дерен и Матисс нарисовали портреты друг друга, используя яркие цвета и не смешивая их. Они не сохранили ни одного реалистичного

оттенка: так, у Матисса разноцветное лицо, а тень на нем — синяя! Увидев их картины, публика была настолько шокирована, что назвала их фовистами (от фр. fauve, «дикий»). Так этот новый стиль живописи получил название фовизма.

20th century/Naïve art - 20. gadsimts / Naivā māksla - XX a. / Naivusis menas - 20. sajand / Naivne kunst - XX век/Наивное искусство

30. EN: Football Players, Henri Rousseau,
1908, Guggenheim Museum, New York

Rousseau was a child at heart, learning to paint on his own and inventing a style full of fantasy. His moustachioed men in striped jerseys are playing rugby. The first France-England 'football-rugby' match, as it was known at the time, took place in Paris the same year he painted this picture.

LV: “Futbolisti”, Anrī Ruso,

1908. g., Gugenheima muzejs, Ņujorka

Ruso sirdī bija bērns — viņš pats iemācījās gleznot un radīja fantāzijas pilnu stilu. Viņa ūsainie vīri svitrainos kreklos spēlē regbiju. Pirmā Francijas un Anglijas “futbola-regbija” spēle, kā to tolaik sauca, notika Parīzē tajā pašā gadā, kad viņš uzgleznoja šo darbu.

LT: „Futbolininkai“, Henri Rousseau,

1908 m., Gugenheimo muziejus, Niujorkas

Rousseau širdyje buvo vaikas — jis pats išmoko tapyti ir sukūrė fantazijos kupiną stilių. Jo ūsuoti vyrai dryžuotais marškinėliais žaidžia regbį. Pirmosios Prancūzijos ir Anglijos „futbolo-regbio“ rungtynės, kaip tuo metu buvo vadinama, įvyko Paryžiuje tais pačiais metais, kai jis nutapė šį paveikslą.

EE: „Jalgpallurid“, Henri Rousseau,

1908, Guggenheimi muuseum, New York

Rousseau südames oli laps — ta õppis ise maalima ja lõi fantaasiarohke stiili. Tema vuntsidega mehed triibulistes särkides mängivad ragbit. Esimene Prantsusmaa ja Inglismaa „jalgpalli-ragbi“ mäng, nagu seda tollal nimetati, toimus Pariisis samal aastal, kui ta selle maali maalis.

RU: «Футболисты», Анри Руссо,

1908 г., музей Соломона Р. Гугенхайма, Нью-Йорк

Руссо был взрослым с душой ребенка, он научился рисовать самостоятельно и изобрел стиль, полный фантазии. Его уса́тые персонажи в полосатых майках играют в регби. Первый матч между Францией и Англией по футболу-регби, как его называли в то время, состоялся в Париже в том году, когда он написал эту картину.

20th century/Towards Abstraction - 20. gadsimts / Ceļā uz abstrakciju - XX a. / Pakeliui j abstrakcija - 20. sajand / Abstraktsiooni poole - XX век/На пути к абстрактному искусству

31. EN: Cossacks, Wassily Kandinsky,

1910-1911, Tate Modern, London

Kandinsky is the father of abstract art. His painting is called Cossacks but finding the Russian horsemen is difficult: you can no longer make out anything among the strokes, colours and rainbow. According to Kandinsky, you should listen to a painting as if it were music.

LV: “Kazaki”, Vasilij Kandinskis,

1910.–1911. g., Tate Modern, Londona

Kandinskis ir abstraktās mākslas tēvs. Viņa glezna saucas “Kazaki”, taču atrast krievu jātniekus ir grūti: triepienu, krāsu un varavīksnes vidū vairs gandrīz neko nevar atšķirt. Pēc Kandinska domām, gleznā vajadzētu klausīties tāpat kā mūzikā.

LT: „Kazokai“, Wassily Kandinsky,

1910–1911 m., Tate Modern, Londonas

Kandinskis yra abstrakčiojo meno tėvas. Jo paveikslas vadinasi „Kazokai“, tačiau surasti rusų raitelius jame sunku: tarp potėpių, spalvų ir vaivorykštės beveik nebeįmanoma nieko atpažinti. Kandinskio nuomone, į paveikslą reikia žiūrėti taip, lyg klausytumeisi muzikos.

EE: „Kasakad“, Wassily Kandinsky,

1910–1911, Tate Modern, London

Kandinsky on abstraktse kunsti isa. Tema maali nimi on „Kasakad“, kuid vene ratsanike leidmine on keeruline: pintslitõmmete, värvide ja vikerkaare keskel ei ole enam peaaegu midagi äratuntav. Kandinsky arvates tuleks maali vaadata nii, nagu kuulataks muusikat.

RU: «Казак», Василий Кандинский,

1910—1911 гг., Современная галерея Тейт, Лондон

Кандинский считается отцом абстрактного искусства. Его картина называется «Казак», но найти на ней русских наездников довольно сложно: среди линий,

цветов и радуги невозможно увидеть что-то конкретное. Кандинский говорил, что к картине нужно прислушиваться, как к музыке.

20th century/Vienna Secession - 20. gadsimts / Vīnes secesija - XX a. / Vienos secesija - 20. sajand / Viini secession - XX век/Венский сецессион

32. EN: Portrait of Adele Bloch-Bauer I, Gustav Klimt,

1903-1907, Neue Galerie, New York

Klimt covers his painting in gold, as in the Middle Ages. Adele's pale face and hands appear in a precious, gilded setting. Klimt drew inspiration from an ancient mosaic to turn Adele into a modern-day empress.

LV: “Adeles Blohas-Baueres I portrets”, Gustavs Klimts,

1903.–1907. g., Neue Galerie, Ņujorka

Klimts pārklāj savu gleznu ar zeltu, kā to darīja viduslaikos. Adeles bālā seja un rokas parādās greznā, zeltītā ietvarā. Klimts iedvesmojās no senas mozaīkas, lai pārvērstu Adeli par mūsdienu imperatori.

LT: „Adelės Bloch-Bauer I portretas“, Gustav Klimt,

1903–1907 m., Neue Galerie, Niujorkas

Klimtas padengė savo paveikslą auksu, kaip buvo daroma Viduramžiais. Adelės blyškus veidas ir rankos išryškėja prabangioje paausuojuotoje aplinkoje. Klimtas įkvėpimo sėmėsi iš senovinės mozaikos, kad paverstų Adelę šių laikų imperatore.

EE: „Adele Bloch-Baueri I portree“, Gustav Klimt,

1903–1907, Neue Galerie, New York

Klimt katab oma maali kullaga nagu keskajal. Adele kahvatu nägu ja käed ilmuvad hinnalises kullatud keskkonnas. Klimt ammutas inspiratsiooni antiiksest mozaigist, et muuta Adele tänapäevaseks keisrinna.

RU: «Портрет Адели Блох-Бауэр I», Густав Климт,

1903—1907 гг., Новая галерея, Нью-Йорк

Климт покрывает свою картину золотом, как это было принято в средневековой живописи. Бледные лицо и руки Адель представлены на фоне драгоценного золотого декора. Климт вдохновился древней мозаикой, чтобы изобразить Адель в образе современной императрицы.

20th century/Towards Abstraction - 20. gadsimts / Ceļā uz abstrakciju - XX a. / Pakeliui j abstrakcijā - 20. sajand / Abstraktsiooni poole - XX век/На пути к абстрактному искусству

33. EN: Head of a Woman, Amedeo Modigliani,

circa 1911-1912, National Gallery of Art, Washington

Modigliani was inspired by African masks. He sculpted simple, gentle shapes: an oval for the head with eyes like almonds, a very long triangle for the nose. He changed the proportions, and yet a woman is clearly recognisable. Her face is calm and beautiful.

LV: “Sievietes galva”, Amedeo Modiljāni,

ap 1911.–1912. g., Nacionālā mākslas galerija, Vašingtona

Modiljāni iedvesmojās no Āfrikas maskām. Viņš veidoja vienkāršas un maigas formas: ovālu galvai ar mandeļveida acīm un ļoti garu trijstūri degunam. Viņš mainīja proporcijas, un tomēr sievieti var skaidri atpazīt. Viņas seja ir mierīga un skaista.

LT: „Moters galva“, Amedeo Modigliani,

apie 1911–1912 m., Nacionalinė meno galerija, Vašingtonas

Modigliani ikvēpē afrikietiškos kaukēs. Jis kūrē paprastas ir švelnias formas: ovalā galvai su migdolo formas akimis ir labai ilgā trikampj nosiai. Jis pakeitē proporcijas, tačiau moterj vis tiek galima aiškiai atpažinti. Jos veidas ramus ir gražus.

EE: „Naise pea“, Amedeo Modigliani,

umbes 1911–1912, Rahvuslik Kunstigalerii, Washington

Modiglianit inspireerisid Aafrika maskid. Ta kujundas lihtsaid ja pehmeid vorme: ovaali pea jaoks mandlikujuliste silmadega ning väga pika kolmnurga nina jaoks. Ta muutis proportsioone, kuid naine on siiski selgelt äratuntav. Tema nägu on rahulik ja kaunis.

RU: «Женская голова», Амедео Модильяни,

ок. 1911—1912 гг., Национальная галерея искусств, Вашингтон

Модильяни вдохновлялся африканскими масками. Он создавал простые и мягкие формы: овальная голова, миндалевидные глаза, нос в форме удлинённого треугольника. Он изменил пропорции, но все же мы легко узнаем в скульптуре женское лицо, спокойное и красивое.

20th century/Dada - 20. gadsimts / Dadaisms - XX a. / Dadaizmas - 20. sajand / Dadaism - XX век/Дада

34. EN: Dada Head, Sophie Taeuber-Arp,

1920, Centre Pompidou, Paris

Dada was an artistic movement that broke the rules with humour. On this strange head, there is no longer a mouth or eyes, only a nose and colours. Sophie Taeuber-Arp transformed a wooden object on which hats were placed.

LV: “Dada galva”, Sofija Teibere-Arpa,

1920. g., Pompidū centrs, Parīze

Dadaisms bija mākslas virziens, kas ar humoru lauza visus noteikumus. Šai dīvainajai galvai vairs nav ne mutes, ne acu — tikai deguns un krāsas. Sofija Teibere-Arpa pārveidoja koka priekšmetu, uz kura tika novietotas cepures.

LT: „Dada galva“, Sophie Taeuber-Arp,

1920 m., Pompidou centras, Paryžius

Dadaizmas buvo meno judėjimas, kuris su humoru laužė taisykles. Ši keista galva nebeturi nei burnos, nei akių — tik nosį ir spalvas. Sophie Taeuber-Arp pakeitė medinį daiktą, ant kurio būdavo dedamos skrybėlės.

EE: „Dada pea“, Sophie Taeuber-Arp,

1920, Pompidou keskus, Pariis

Dadaism oli kunstisuund, mis lõhkus huumori abil reegleid. Sellel kummalisel peal ei ole enam suud ega silmi — ainult nina ja värvid. Sophie Taeuber-Arp muutis puidust eseme, millele asetati kübaraid.

RU: «Голова Дада», Софи Тойбер-Арп,

1920 г., Центр Помпиду, Париж

Дада — художественное движение, которое в юмористической форме нарушало классические правила. На этой забавной голове нет ни рта, ни глаз, а только нос и цветной мотив. Софи Тойбер-Арп обыграла таким образом деревянную подставку, на которую клали шляпы.

20th century/Cubism - 20. gadsimts / Kubisms - XX a. / Kubizmas - 20. sajand / Kubism - XX век/Кубизм

35. EN: Harlequin with a Guitar, Juan Gris,

1919, CentrePompidou, Paris

Harlequin and his guitar look like pieces of paper cut out and glued back together. Juan Gris was a cubist painter. Cubism, invented by Picasso, breaks down the subject into geometric shapes and mixes points of view. Artists changed the way the world was represented, since photography now showed the world as it was.

LV: “Arlekīns ar ģitāru”, Huans Griss,

1919. g., Pompidū centrs, Parīze

Arlekīns un viņa ģitāra izskatās kā papīra gabaliņi, kas izgriezti un atkal salīmēti kopā. Huans Griss bija kubisma gleznotājs. Kubisms, ko izgudroja Pikaso, sadala tēlu ģeometriskās formās un apvieno dažādus skatpunktus. Mākslinieki mainīja veidu, kā tika attēlota pasaule, jo fotogrāfija tagad jau rādīja pasauli tādu, kāda tā ir.

LT: „Arlekinas su gitara“, Juan Gris,

1919 m., Pompidou centras, Paryžius

Arlekinas ir jo gitara atrodami tarsi išķirti iš popieriaus ir vėl suklijuoti. Juanas Grisas buvo kubizmo tapytojas. Kubizmas, kurį sukūrė Picasso, suskaido vaizdą į geometrines formas ir sujungia skirtingus žiūros taškus. Menininkai pakeitė pasaulio vaizdavimo būdą, nes fotografija jau rodė pasaulį tokį, koks jis yra.

EE: „Arlekiin kitarriga“, Juan Gris,

1919, Pompidou keskus, Pariis

Arlekiin ja tema kitarr näevad välja nagu paberitükid, mis on välja lõigatud ja uuesti kokku kleebitud. Juan Gris oli kubistlik maalikunstnik. Picasso loodud kubism jagab kujutatava geomeetristeks vormideks ja ühendab erinevaid vaatepunkte. Kunstnikud muutsid maailma kujutamise viisi, sest fotograafia näitas nüüd maailma sellisena, nagu see on.

RU: «Арлекин с гитарой», Хуан Грис,

1919 г., Центр Помпиду, Париж

Арлекин и его гитара кажутся выполненными из вырезанных и склеенных вместе кусочков бумаги. Хуан Грис — художник-кубист. Кубизм, изобретенный Пикассо, разбивает объект на геометрические формы и смешивает углы зрения. Поскольку к тому времени изобретена фотография, которая показывает мир таким, каким он есть, то кубисты начинают изображать мир в другой манере.

20th century/Pre-Modernism - 20. gadsimts / Pirmsmodernisms - XX a. / Ikimodernizmas - 20. sajand / Eelmodernism - XX век/Премодернизм

36. EN: Polar Bear, François Pompon,

1922-1933, Orsay Museum, Paris

Pompon sculpted animals. He went to study them at the zoo in the Jardin des Plantes in Paris. His polar bear is 2 metres long. It is stylised, meaning that Pompon erased the details and simplified the shape. His bear looks as alive as the real thing.

LV: “Polārlācis”, Fransuā Pompons,

1922.–1933. g., Orsē muzejs, Parīze

Pompons veidoja dzīvnieku skulptūras. Viņš devās tos pētīt uz Parīzes Augu dārza zooloģisko dārzu. Viņa polārlācis ir 2 metrus garš. Tas ir stilizēts, kas nozīmē, ka Pompons izdzēsa detaļas un vienkāršoja formu. Viņa lācis izskatās tikpat dzīvs kā īsts.

LT: „Baltasis lokys“, François Pompon,

1922–1933 m., Orsė muziejus, Paryžius

Pomponas kūrė gyvūnų skulptūras. Jis eidavo jų stebėti į Paryžiaus Augalų sodo zoologijos sodą. Jo baltasis lokys yra 2 metrų ilgio. Jis stilizuotas, tai reiškia, kad Pomponas panaikino detales ir supaprastino formą. Jo lokys atrodo toks pat gyvas kaip tikras.

EE: „Jääkaru“, François Pompon,

1922–1933, Orsay muuseum, Pariis

Pompon lõi loomaskulptuure. Ta käis neid uurimas Pariisi Taimede Aia loomaaias. Tema jääkaru on 2 meetrit pikk. See on stiliseeritud, mis tähendab, et Pompon eemaldas detailid ja lihtsustas vormi. Tema karu näeb välja sama elav kui päris loom.

RU: «Белый медведь», Франсуа Помпон,

1923—1933 гг., музей Орсе, Париж

Помпон был скульптором-анималистом. Он изучал животных в Ботаническом саду в Париже. Его белый медведь длиной 2 метра стилизован, то есть Помпон упростил детали и форму. Медведь скульптора кажется почти таким же живым, как и настоящий.

20th century/Geometric Abstraction - 20. gadsimts / Ģeometriskā abstrakcija - XX a. / Geometrinē abstrakcija - 20. sajand / Geomeetiline abstraktsioon - XX век/Геометрическая абстракция

37. EN: Composition with Large Red Plane, Yellow, Black, Grey and Blue, Piet Mondrian, 1921, The Hague Art Museum

For Mondrian, art should no longer imitate reality but represent an idea. He arranged his paintings using yellow, red and blue squares and rectangles (the primary colours) in black horizontal and vertical lines. His paintings may look the same, but they are all different.

LV: “Kompozīcija ar lielu sarkanu laukumu, dzeltenu, melnu, pelēku un zilu”, Pīts Mondriāns, 1921. g., Hāgas Mākslas muzejs

Mondriānam mākslai vairs nevajadzēja atdarināt realitāti, bet gan attēlot ideju. Viņš veidoja savas gleznas no dzelteniem, sarkaniem un ziliem kvadrātiem un taisnstūriem (pamatkrāsām), kurus ietvēra melnas horizontālas un vertikālas līnijas. Viņa gleznas var šķist vienādas, taču katra ir atšķirīga.

LT: „Kompozicija su dideliu raudonu plotu, geltona, juoda, pilka ir mėlyna“, Piet Mondrian, 1921 m., Hagos meno muziejus

Mondrianui menas nebeturēja mēgdzīoti tikrovēs, bet perteikti idējā. Jis komponavo savo paveikslus iš geltonų, raudonų ir mėlynų kvadratų bei stačiakampių (pagrindinių spalvų), kuriuos skyrė juodos horizontalios ir vertikalios linijos. Jo paveikslai gali atrodyti vienodi, tačiau visi jie yra skirtingi.

EE: „Kompositsioon suure punase pinnaga, kollase, musta, halli ja sinisega“, Piet Mondrian, 1921, Haagi Kunstimuuseum

Mondriani jaoks ei pidanud kunst enam jäljendama tegelikkust, vaid väljendama ideed. Ta kujundas oma maalid kollaste, punaste ja siniste ruutude ning ristkülikutega (põhivärvidega), mida eraldasid mustad horisontaalsed ja vertikaalsed jooned. Tema maalid võivad näida ühesugused, kuid kõik need on erinevad.

RU: «Композиция с большой красной плоско- стью, желтым, черным, серым и синим», Пит Мондриан, 1921 г., Музей искусств Гааги

Мондриан считал, что искусство должно не имитировать реальность, а воплощать идею. Он строит свои композиции из квадратов и прямоугольников желтого, красного и синего цветов (первичные цвета), располагая их между горизонтальными и вертикальными черными линиями. Его картины кажутся почти одинаковыми, но все они разные.

20th century/Towards Abstraction - 20. gadsimts / Ceļā uz abstrakciju - XX a. / Pakeliui i abstrakciju - 20. sajand / Abstraktsiooni poole - XX век/На пути к абстрактному искусству

38. EN: Senecio, Paul Klee,

1922, Kunstmuseum, Basel

Paul Klee liked painting like a child, and he gave free rein to his imagination. His man has two red marbles for eyes, a triangular eyelid and a single eyebrow, no nose but coloured squares and rectangles.

LV: “Senecio”, Pauls Klē,

1922. g., Bāzeles Mākslas muzejs

Paulam Klē patika gleznot kā bērnam, un viņš ļāva brīvu vaļu savai iztēlei. Viņa vīram ir divas sarkanas lodītes acu vietā, trīsstūrveida plakstiņš un viena uzacs, nav deguna, bet ir krāsaini kvadrāti un taisnstūri.

LT: „Senecio“, Paul Klee,

1922 m., Bazelio meno muziejus

Paulius Klee mėgo tapyti kaip vaikas ir leido laisvai reikštis savo vaizduotei. Jo žmogus turi du raudonus rutuliukus vietoje akių, trikampį voką ir vieną antakį, neturi nosies, tačiau yra sudarytas iš spalvotų kvadratų ir stačiakampių.

EE: „Senecio“, Paul Klee,

1922, Baseli Kunstimuuseum

Paul Kleele meeldis maalida nagu lapsel ning ta andis oma kujutlusvõimele vaba voli. Tema mehel on silmade asemel kaks punast kuuli, kolmnurkne silmalaug ja üks kulm, nina puudub, kuid nägu koosneb värvilistest ruutudest ja ristkülikutest.

RU: «Сенецио», Пауль Клее,

1922 г., Базельский художественный музей, Базель

Пауль Клее хотел бы рисовать так, как это делают дети, поэтому он дает волю своему воображению. На его лице два красных шарика вместо глаз, треугольное веко и одна бровь, на нем нет носа, но зато есть цветные квадраты и прямоугольники.

20th century/Simultanism - 20. gadsimts / Simultanisms - XX a. / Simultanizmas - 20. sajand / Simultanism - XX век/Симультанизм

39. EN: Eiffel Tower, Robert Delaunay,

1926, Museum of Modern Art, Paris

Robert Delaunay wanted to paint everything that was modern in his time, such as aeroplanes and the Eiffel Tower. He loved 'The Iron Lady' so much that he painted 30 pictures of it! On this one, he shows it as seen from an aeroplane. He tilted the floor vertically and placed large coloured circles on it. It's spinning... It feels like we're flying!

LV: "Eiņļa tornis", Roberts Delonē, 1926. g., Modernās mākslas muzejs, Parīze

Roberts Delonē vēlējās gleznot visu, kas viņa laikā bija moderns, piemēram, lidmašīnas un Eiņļa torni. Viņam "Dzelzs lēdija" tik ļoti patika, ka viņš uzgleznoja 30 tās attēlus! Šajā gleznā viņš torni attēlojis tā, it kā tas būtu redzams no lidmašīnas. Viņš savēra zemi vertikāli un izvietoja uz tās lielus krāsainus aplus. Viss griežas... rodas sajūta, ka mēs lidojam!

LT: „Eifelio bokštas“, Robert Delaunay, 1926 m., Modernaus meno muziejus, Paryžius

Robertas Delaunay norējo tapyti viską, kas jo laikais buvo modernu, pavyzdžiui, lėktuvus ir Eifelio bokštą. Jam „Geležinė dama“ taip patiko, kad jis nutapė net 30 jos paveikslų! Šiame paveiksle jis parodė bokštą taip, tarsi jis būtų matomas iš lėktuvo. Jis pakreipė žemę vertikaliai ir išdėstė joje didelius spalvotus apskritimus. Viskas sukasi... atrodo, lyg skristume!

EE: „Eiffeli torn“, Robert Delaunay, 1926, Moodsa Kunsti Muuseum, Pariis

Robert Delaunay soovis maalida kõike, mis tema ajal oli modernne, näiteks lennukid ja Eiffeli torni. Talle meeldis „Raudne Leedi“ nii väga, et ta maalis sellest 30 pilti! Sellel maalil kujutab ta torni nii, nagu seda nähtaks lennukist. Ta kallutas maapinna vertikaalseks ja paigutas sellele suured värvilised ringid. Kõik pöörleb... tekib tunne, nagu lendaksime!

RU: «Эйфелева башня», Робер Делоне, 1926 г., Музей современного искусства, Париж

Робер Делоне хотел изображать все, что было современным для его времени, например аэропланы и Эйфелеву башню. Он так любил «железную даму», что написал 30 картин с ее изображением! На этой картине он представил ее с высоты полета самолета. Он разместил земную плоскость вертикально и нарисовал на ней большие цветные круги. Создается настоящее ощущение полета!

20th century/Magical Realism - 20. gadsimts / Maģiskais reālisms - XX a. / Magiškasis realizmas - 20. sajand / Maagiline realism - XX век/Магический реализм

40. EN: The Frame, Frida Kahlo,

1938, Centre Pompidou, Paris

Art saved Frida Kahlo; she started painting because she often had to lie down. She painted a lot of self-portraits. You can recognise her by her eyebrows that come together like swallow wings. Here, she decorated her face with a frame of flowers and birds painted by a craftsman as a tribute to her country, Mexico.

LV: "Rāmis", Frīda Kālo,

1938. g., Pompidū centrs, Parīze

Māksla izglāba Frīdu Kālo; viņa sāka gleznot, jo viņai bieži nācās gulēt. Viņa gleznoja daudz pašportretu. Viņu var atpazīt pēc uzacīm, kas savienojas kā bezdelīgu spārni. Šeit viņa rotāja savu seju ar ziedu un putnu rāmi, ko kāds amatnieks apgleznojis par godu viņas dzimtenei Meksikai.

LT: „Rėmas“, Frida Kahlo,

1938 m., Pompidou centras, Paryžius

Menas išgelbėjo Fridą Kahlą; ji pradėjo tapyti, nes dažnai turėdavo gulėti. Ji nutapė daug autoportretų. Ją galima atpažinti iš antakių, susijungiančių tarsi kregždės sparnai. Čia ji papuošė savo veidą gėlių ir paukščių rėmu, kurį kaip pagarbos ženklą jos gimtajai Meksikai nutapė amatininkas.

EE: „Raam“, Frida Kahlo,

1938, Pompidou keskus, Pariis

Kunst päästis Frida Kahlo; ta hakkas maalima, sest pidi sageli lamama. Ta maalis palju autoportreesid. Teda võib ära tunda kulmude järgi, mis ühinevad nagu pääsukese tiivad. Siin kaunistas ta oma nägu lillede ja lindude raamiga, mille käsitööline maalis austusavaldusena tema kodumaale Mehhikole.

RU: «Рама», Фрида Кало,

1938 г., Центр Помпиду, Париж

Искусство буквально спасло Фриду Кало: она начала рисовать, потому что ей часто приходилось лежать из-за болезни. Она написала множество автопортретов. Вы можете узнать ее по бровям, которые сходятся вместе, как крылья ласточки. Здесь она украшает свой портрет рамкой из цветов и птиц, нарисованных художницей в знак любви к своей стране — Мексике.